

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: فایل صوتی مبحث آداب صلوه حضرت امام خمینی رحمه الله علیه را گوش می‌دهم. در مبحث وضو و غسل که در وضو فرمودید رحمت هست و نظر به رحمت خداوند متعال باید بکنیم و آن روایت که یهودی سوال کرد از پیامبر علیه السلام راجع به وضو غسل روزه علت آن برمی‌گردد به قضیه حضرت آدم و حوا و پدرمان که شجره ممنوعه خورد تفاسیر مختلف گفتند گندم گفتند میوه یا غیره بوده است به خاطر آن باید وضو و غسل روزه بگیریم تا آخر که در دنیا هستیم. آیا آنجا که بودند بهشت برزخی بوده که در آن مقام بودند و حضرت امام فرمودند توجه به کثرت متوجه اسما الهی بودند که از بهشت بیرون شدند آیا توجه به درخت در ظاهر توجه به غیر خدا هست و آیا توجه اسما الهی چی می‌شود چون تمام اسما مگر در خود الله نیست و خداوند متعال جامع جمیع اسما مگر نیست پس توجه به اسما حجاب شد و حضرت آدم که عصمت مطلق و طهارت مطلق داشت چرا این خطیه را انجام داد و یا می‌گویند ترک اولی داشته آیا این درست یا خیر؟ علت طهارت فرمودند خلاصه کردند که باید منیت و انانیت برود بیرون از وجودمان حضرت امام گفتند آن عارف بزرگ محی الدین ابن عربی راجع به طهارت دویست چیز گفته امام در یک جمله عرفان و معرفت به خداوند را بیان کردند چکیده خلاصه قصه منیت و خودخواهی بشر هست. باید منیت نداشت تا آن طهارت ایجاد شود که وصل به غیب شویم و چرا اهل بیت عصمت و طهارت علیه السلام باید وضو و غسل بگیرند آنها عصمت مطلق و طهارت مطلق و بی نهایت داشته در زیارت جامعه کبیره هم اشاره کردند امام هادی علیه السلام در معرفی شناخت اهل بیت علیه السلام اینکه پیامبر صلی الله علیه وآله و سلم در مستراح رفته بودند کسی پیامبر ندید که به دست شویی برود و بوی مشک و عنبر می‌دادند همیشه معطر بودند و مردم می‌فهمید از بوی پیامبر که از اینجا رد شدند و آنها همیشه در بی نهایت فنا فی الله بودند و دایم توجه به خدا داشتند و حضرت زهرا علیه السلام مسأله زنانه نداشتند و داری طهارت مطلق و رجس و پلیدی وقادورات نداشتند با همه فرق داشتند ولی در وضو غسل در چه مرتبه ای بودند آیا همان گرد غبار دنیایی بوده چون نه پیامبر نه حضرت علی ذره ای به این دنیا دل بسته نبودند چون حضرت آن زندگی زاهدانه که داشتند بسنده به نان جو خشکیده و خیلی ساده زیست بودند ولی زمان امام باقر و صادق علیه السلام و سایرین این طور نبوده. دارد حضرت لباس فاخر پوشیدند چون زمانه فرق کرده اینها استاد مطهری در کتاب سیر در سیره اهل بیت خوندم این سوال شد که اهل بیت در وضو توجه به کثرت نعوذبه الله که نیست و توجه اسما نیست چون همه غیر خدا هست پس چی می‌شود گفت و انبیا اینگونه بودند عصمت مطلق و بی نهایت توجه به فنا

که قابل وصف و توصیف نیست و داریم وقتی وضو می گرفتند امام حسن علیه السلام رنگ از رخسار مبارک می رفت و حالات لرزش داشتند و دگرگونی در وجود مبارکشان بود و یا حضرت علی علیه السلام و یا امام سجاد علیه السلام داشتند توجه دیگر نه به دنیا و غیر خدا داشتند در نماز و عبادات خودشان چون مدام یاد حق بودند و متصل پی در پی وصل به غیب بودند و اینها معنا مفهومی ندارند که در حریم اهل بیت راه ندارد و شیطان هم همین طور نعوذ بالله راه ندارند چون شیاطین تسلیم شدند در مقابل حضرات معصومین علیه اسلام و راجع به خودمان توجه به اسما برای ما چطوری جلوه دارد و چون فرمودید همه ما جنب هستیم چون خودی در صحنه هست منیت هست باید برود کنار غسل باطنی و وضو باطن آن منیت باید برود اگر می شود توضیح بدهید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضور در مسیر حقیقت، حضور صفر یا صد بودن نیست بلکه حضوری است که همواره می تواند شدت و شدت یابد و در همین رابطه از رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» داریم: «إِنَّهُ لِيُعَانُ عَلَى قَلْبِي وَ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً». به درستی که قلب من زنگارآلود می گردد [از این رو] در هر روز هفتاد بار از خدا طلب مغفرت می کنم؟! این بدان معنا است که در هر حال همین که حتی در امور خیر انسان در این دنیا وارد شود به هر حال نوعی در محدوده کثرات وارد می شود و هنر اولیای الهی آن بود و هست که در عین حضور در کثرات، وسعت شخصیت وحدانی خود را شدت می بخشند و اگر در عالم کثرت وارد نمی شدند عملا در آن وجه وحدانی اولیه خود می ماندند. موفق باشید